

RIMPELINGEN

cliënten communiceren voor cliënten
Nieuwsbrief · Februari 2022 · Vol 1, nummer 2

Applausje: Jij, wij en de ISO

RIMPELINGEN In dit nummer

- 2: Nieuwe Cliëntenraadleden, voorzitter uitnodigend, en een trots team
- 3: Raadslid: puinhoop, lichtpuntjes
- 4, 5: Ons proeflezer deelt haar landelijk oproep; en wat humeur
- 6: Cliënt Miriam pronkt met haar zwembad abo (van de wensenloterij); de uitgebreide cliëntenraad aan het werk; colofon en contact

RIMPELINGEN In dit artikel

De kersverse keurmerk (ISO 9001 - 2015) van de thuisbegeleiding = de waarborg voor je eigen thuisbegeleiding
Lees verder op blz 2, kolom 1

Hoeveel van je voorgangers herken je in de foto rechts? Stel...

RIMPELINGEN Achter deze fotos

Boven: de ISO medewerkers in Genève 2022 begroeten cliënten en staf van de thuisbegeleiding Amstelring. Zooo!

Onderstaande: Oprichters ISO, in Londen, 1946. Tel je mee?

Geslaagd!

In november werd Amstelring weer gecontroleerd voor de ISO certificering. Dit is een kwaliteitskeurmerk. Ze bezoeken ieder jaar verschillende afdelingen. Dit jaar was Thuisbegeleiding weer eens aan de beurt. Altijd leuk om iemand mee te laten kijken waar je trots op bent en eventueel te leren van aanbevelingen. De manager en de gedragsdeskundige deden de aftrap. Daarna is de onderzoeker in gesprek gegaan met 3 thuisbegeleiders en de middag werd afgesloten met een gesprek met een cliënt. Op het laatste moment moest alles helaas toch digitaal plaatsvinden. Super fijn dat onze cliënt ook zo snel kon schakelen. De onderzoeker gaf aan dat hij in alle gesprekken een lijn kon ontdekken en dat vooral de cliënt doelen en cliëntrelatie voorop staan. **De cliënt heeft aangegeven dat het goed is dat thuisbegeleiders stil staan bij het moment van verlengen.** Dit kan voor sommige cliënten best een ding zijn. Dit nemen we natuurlijk mee terug in de teams. De onderzoeker had geen aandachtspunten. Ze zou het alleen goed vinden als er echt één plan zou kunnen komen waar verschillende hulpverlenersorganisaties mee werken. De ontwikkelingen in het land hierover houden we uiteraard in de gaten.

Voor nu zijn we vooral trots.

Ilse en Chantal,
Afdeling Thuisbegeleiding

Gevraagd!

Goede(mid)dag lezers van Rimpelingen. Wanneer ik dit stukje schrijf, is het alweer 3 januari 2022. Ik wens alle lezers een gezond, gelukkig en bovenal vrolijk nieuwjaar.

Thuisbegeleiding heeft een eigen cliëntenraad. Zo ook de Wijkzorg, Dagbesteding en bijna alle locaties waar cliënten (tijdelijk) wonen. Sinds augustus 2022 ben ik de voorzitter van de centrale cliëntenraad. In deze centrale cliëntenraad zijn afgevaardigden van lokale raden.

In 2021 is de medezeggenschapsregeling van de cliëntenraden van Amstelring afgerond. Het is erg belangrijk om met elkaar af te spreken, wat de rechten en plichten zijn van leden van de cliëntenraad. Ook hebben de meeste cliëntenraden een huishoudelijk reglement. Hier staan afspraken in hoe cliëntenraden dienen te functioneren. Een handige richtlijn. Daarnaast is er ingestemd over het nieuwe beleid omtrent informatieveiligheid & privacy. Een zeer ingewikkeld stuk omdat hier veel bij komt kijken. Bijvoorbeeld hoe richt je systemen in dat deze voldoen aan deze voorwaarden. Ook was er een instemmingsaanvraag over de prijslijsten voor de locaties waar mensen (tijdelijk) wonen. Net zoals buiten de verpleeghuizen heeft de één meer te besteden dan de ander. Maar persoonlijk vind ik het belangrijk dat er een basis levensstandaard is binnen verpleeghuizen, waar iedereen aan kan meedoen. Tevens was er een verzoek om instemming over het kwaliteitsplan. Hierin staat vrij gedetailleerd beschreven hoe Amstelring denkt over kwaliteit en hoe dit uit te voeren en nu en dan te meten of het

wel echt zo gaat hoe het is bedoeld. Dit stuk is ook gericht op de verpleeghuizen.

Nu ben ik bijna de begroting vergeten! Ook al niet zo'n simpel document. Het is knap van Amstelring hoe zij toch weer de puzzel weten te leggen en ons nauwkeuring weten te informeren hoe zij alle inkomsten willen besteden.

Begin dit jaar hebben wij een aantal gesprekken gehad met cliënten van Thuisbegeleiding die graag willen deelnemen aan de cliëntenraad. Het is heel belangrijk dat cliënten zelf vertellen hoe zij de zorg en dienstverlening ervaren. Soms gaan er namelijk weleens dingen incidenteel fout, maar soms zijn er ook bepaalde zaken die structureel verbeterd kunnen worden.

Natuurlijk is het ook erg fijn om complimenten te kunnen geven en om te horen wat er wel goed gaat. **Denk je bij het lezen van deze tekst: "Nou, daar vind ik ook wel iets van." Laat je dan vooral horen!**

Je kan een e-mailtje sturen naar:
cliëntenraadtb@amstelring.nl.

*Met vriendelijke groet,
Shosha Melkman*

Gewaagd!

De cliëntenraad thuisbegeleiding is sinds 15 februari 2022 nog sterker en nog energiekker met 7 leden. Later meer. 't Doet ons allemaal goed!

Zie de laatste pagina (blz 6) voor nieuws over deze uitbreiding en onze gezamenlijke besluiten ten behoeve van alle cliënten. Zoals onze vergaderingen van december 2021 en februari 2022.

PUINHOOP

Puinhoop van Heleen

Mijn leven is een puinhoop
Het gaat absoluut niet goed,
de laatste tijd zeker niet
Mijn hoofd en huis en leven
Allemaal chaos

Hoe kom ik hier ooit uit?
Hoarding, een reuzemuur om mij heen
Die heb ik toch allang niet meer nodig?
Veel te veel alcohol om in te vluchten
Toch weer roken, maar nu stiekem
Ongezond eten en leven
Teveel maand over aan het eind van mijn geld
Als ik zo doorga raak ik mijn dochter kwijt
Of zij mij dat is ook niet ondenkbaar

Verandering

Aangemeld bij de Brijderstichting
Klaar met de ongezonde troep
Het is tijd
Aan het werk, puinruimen
Samen met mijn lieve, geduldige thuisbegeleidster
Hulp aanvaarden, maar hoe????
Gewoon doen, niet lullen maar poetsen

Lichtpuntjes

Al die mensen die van mij houden en van wie ik houd,
ik wil nog even blijven op deze wereld

Genieten
Voorjaar, nieuwe uitdagingen
Vogels, bloemen, zon
Muziek, dansen
Naar buiten: "kom op, je kunt het"
Ik geef mezelf eindelijk die schop onder m'n kont
Het komt goed!!
(van) Een lastige cliënt die minder lastig wil worden

*Heleen Slikker is client van de
Thuisbegeleiding van
Amstelring, lid Cliëntenraad en
per februari 2022 voorzitter*

*De Brijderstichting =
088- 358 20 00, brijder.nl, of via
je thuisbegeleider*

Opiniestuk: Oproep aan alle schuldhulpverleners

Wees empathisch en creatief!

Deze zomer [2021] was het tien jaar geleden dat ik door de Gemeente Utrecht werd geweigerd voor schuldhulpverlening. Deze zomer ben ik tien jaar zelfstandig ondernemer. Ja, die twee feiten hebben met elkaar te maken.

Een zonnige dinsdagmiddag in juni. Een rok gemaakt van een oude jeans, een tas die z'n beste tijd had gehad, en een goede vriend die jurist was en verstand had van schulden en deurwaarders. Dat waren mijn attributen, toen ik bij de Gemeente Utrecht binnenstapte.

Medio juni 2011 had ik – na achttien maanden wachtlijst – een intake bij de schuldhulpverlening. De medewerker was duidelijk heel ervaren. Ondanks dat, of misschien juist daardoor, werd het een tamelijk absurd gesprek. Onder meer door het contrast tussen de poster waarop stond “Wij eisen respect van u” en dat de medewerker me vroeg “Heeft u verder nog verslavingen?” Ik dacht terug aan het gesprek dat ik had doorstaan om überhaupt op de wachtlijst te komen: “Oh, heeft u geen huurachterstand? Ja, dan gaan we u niet zomaar helpen, hoor”. Verbijsterd was ik, dat zorgen dat je niet nog verder in de problemen kwam, betekende dat je maar terug moest komen als het erger werd. Was het zo dat je echt hulpeloos moest zijn voordat ze je wilden helpen, omdat zij zich anders niet superieur genoeg voelden?

Ik had in de zomer van 2011 al een half jaar een WIA-uitkering, voor de niet-kenners: een arbeidsongeschiktheidsuitkering. Een baan in loondienst leek haast onmogelijk door mijn belastbaarheid, ik was daarom al een tijdlang aan het onderzoeken of ik voor mezelf kon beginnen. Sterker nog, ik had van het UWV, toch niet de meest flexibele instantie, een traject van 6 maanden met een

business coach gekregen. Zij geloofden in me. Ik had zelf mijn eerste opdracht gevonden, een boekvertaling voor Uitgeverij Kok. Ik had een businessplan en wist dat ik als vertaler amper overhead zou hebben, en had daarom eindelijk weer vertrouwen in de toekomst. Nu alleen nog ‘even’ een oplossing voor de schulden. (Die overigens niet door verslavingen kwamen, maar door een restschuld van een koophuis en het over de kop gegane bedrijf van m'n ex-partner.)

“Oh, maar als u ondernemer wordt, kunnen we u niet helpen.”
Aldus Barry, de gemeenteambtenaar.

Ik was stomverbaasd. *“Maar als ik zelf geen inkomen verdien, dan kom ik in de bijstand. Dat kost de gemeente toch meer geld? Drie jaar lang, dat is de duur van een schuldenregeling meestal, maandelijks een bijstandsuitkering. Een slordige 36 duizend euro, lijkt me!”*

Hij was onvermurwbaar. Ik was dat echter ook. Ik ging naar huis, rekende alles nog eens goed door en maakte een afspraak bij de Kamer van Koophandel op 4 juli. Bewust die datum gekozen: Onafhankelijkheidsdag in de VS. De bestanden van de KvK zijn gekoppeld aan die van de gemeente. Op 6 juli kreeg ik een standaardbrief met de mededeling dat ik was uitgeschreven voor schuldhulpverlening.

Woedend maar vastbesloten heb ik toen met hulp van eerdergenoemde vriend zelf een voorstel voor een minnelijke regeling gedaan aan de schuldeisers. Dat voorstel accepteerden ze en inmiddels ben ik schuldenvrij. In de afgelopen tien jaar heb ik meer dan tien boeken vertaald, twee boeken geschreven, ben ik getrouwd, verhuisd en heb ik een kind gekregen. Ik weet bijna zeker dat dat alles niet was gebeurd als ik in de bijstand was terecht gekomen.

De medewerker van de Gemeente Utrecht kan tevreden achteroverleunen, ze hoefden geen kosten

te maken voor de hulpverlening en ook niet voor de bijstandsuitkering.

Maar tegelijk moet hij zich schamen. Hij kon niet weten dat ik een goed netwerk had, of de veerkracht en vastberadenheid en creativiteit, en het geluk, om zelf tot een regeling te komen met schuldeisers. Voor hetzelfde geld was ik nog verder in de schulden geraakt, met alle gevolgen van dien. Bij hoeveel anderen hebben hij en zijn collega's mensenlevens verwoest, dromen om zeep geholpen, mensen die bijstand in gejaagd en hun veerkracht gebroken? In de anderhalf jaar dat ik wachtte op schuldhulpverlening was ik 'klant' bij de Voedselbank. Sommigen van de andere klanten hadden alle hoop verloren.

Ik weet wel zeker dat er sommigen van hen lang niet zoveel geluk hadden als ik. Daarom vertel ik er ook over. Het is niet mijn verdienste, dat het nu zo goed gaat. Ik had goede vrienden, was lid van een fijne kerkelijke gemeente, kon bij gemeenteleden mee-eten, mensen die me hielpen met praktisch regelwerk, gebed, een nieuwe fiets of andere dingen die vervangen moesten worden. Als je dat allemaal niet hebt, dan is het moeras van wanhoop nabij.

Ik miste bij deze ambtenaar, maar vooral in het beleid, het oog voor de mens achter de schulden. Ik miste inventiviteit, inlevingsvermogen en empathie.

Ik verwijt hem, ja ook nu nog na tien jaar, het gebrek aan meedenken en oplossingsgericht zijn. Op mijn meest cynische momenten heb ik wel eens gedacht 'maar als je inventief, meedenkend en empathisch bent, wil je dat werk vast niet doen'. Daarmee doe ik ongetwijfeld veel mensen geen recht.

Terzijde: mijn oma werd in 1966 weduwe, ze was begin 40 en had vijf jonge kinderen. Zij werd door een medewerker sociale dienst weggestuurd. Ze moest maar gaan werken, geen sprake van een uitkering, ze was toch nog jong?! Ze is 90 geworden en tot het laatste jaar van haar leven wist ze nog hoe die medewerker eruitzag en wat hij had gezegd. Ik vergeet ook nooit meer het gezicht en de opmerkingen van 'Barry'.

Dit stuk draag ik op aan alle mensen die weggestuurd zijn door ambtenaren en die daardoor niet zo'n gelukkige afloop kenden als ik. Zij zullen, vrees ik, de gezichten en woorden van die ambtenaren ook niet snel vergeten, al zouden ze het willen. Juist nu is dit weer actueel, door de toeslagenaffaire. Een breed publiek heeft nu, misschien voor het eerst, beseft wat voor genadeloze macht de overheid soms heeft en hoe onherstelbaar de sporen kunnen zijn van beleid dat de menselijke

maat uit het oog verliest. Ik zie hierin een appèl aan ons allemaal om te zorgen dat dit niet meer gebeurt. Dit betekent dat als je zelf een leven hebt zonder geldzorgen, dat je niet neerkijkt op anderen die dat wel hebben. Dit betekent dat je de vriend voor de ander moet willen zijn, die je zelf zou willen hebben in nood. Dit betekent dat we als burgers onze stem moeten laten horen naar de politiek, dat mensen belangrijker zijn dan harde cijfers. Dat achter elk cijfer een individu zit, een mensenleven, een levensverhaal.

Daarom roep ik iedereen die in dit soort functies werkt op: doe je werk in de wetenschap dat de mensen die tegenover je zitten niet minder zijn dan jij. Hun leven kent een ander verloop dan het jouwe, maar dat is evenmin alleen maar jouw eigen verdienste als hun schuld.

Ik zou willen zeggen: doe je werk zodat iemand je over 50 jaar is vergeten, niet dat je onherstelbare littekens achterlaat. Dat is je grootste verantwoordelijkheid.

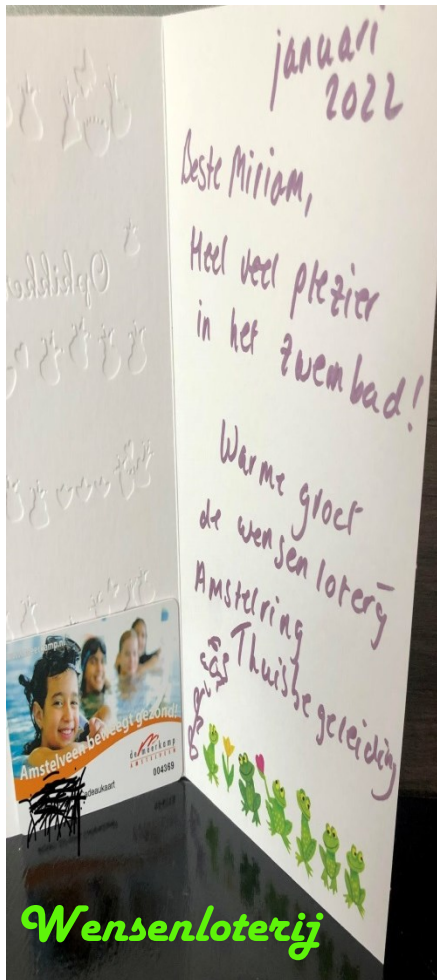
Martha Osborn is vertaler/ auteur en burgerraadslid in de Gemeente Kampen. Haar 'oproep' verscheen eerst in het Nederlands Dagblad, 'de kwaliteitskrant van christelijk Nederland' www.nd.nl

Momentje volkshumeur

'Zo, van welke minderheid ben jij dan?'
tekening Roto in El País, Madrid, januari 2022

Gewonnen!

Amstelring
Thuisbegeleiding

Miriam had één wens: naar het zwembad. Vaker. Dat kon.

Heb jij net als Miriam ook een wens op gebied van sport, muziek of cultuur met een maximale geldwaarde van € 250,00?

Neem dan contact op met je thuisbegeleider voor de voorwaarden en het aanvraagformulier.

De wensenloterij is een korte route om je dromen te verwezenlijken.

De kaart leest: Beste Miriam, Heel veel plezier in het zwembad! Warme groet, de wensenloterij Amstelring Thuisbegeleiding.

Gewerkt!

Vorig jaar heeft de cliëntenraad afscheid genomen van Mary de Ligter, die vanwege het verstrijken van haar zittingstermijnen de cliëntenraad heeft verlaten. De traditie is dat iedereen voor het afscheid een gedicht maakt en deze voorleest.

Tijdens de eerste vergadering dit jaar is besloten dat Heleen Slikker het voorzitterschap overneemt. Heleen wordt hierin ondersteund door Bianca Stegeman als ambtelijk secretaris. Ook is goed afgestemd wie wat doet binnen de cliëntenraad.

Zoals jullie weten is er ook een oproep gedaan aan cliënten van Thuisbegeleiding met de vraag of er mensen zijn die de cliëntenraad willen versterken. Maya, Dana en Hilda komen de cliëntenraad versterken.

Thema's die de cliëntenraad dit jaar gaan behandelen zijn: diversiteit, zorgtechnologie, digitale vaardigheid, Caren Zorgt, moreel beraad, ketenzorg, begroting en driehoekskunde.

Maar ook op welke manier kan het welzijnsbudget voor cliënten het beste worden besteed?

Tevens is de cliëntenraad weer hard bezig met het maken van een nieuwe nieuwsbrief. Mocht je ideeën hebben, laat het weten. De cliëntenraad en de nieuwsbrief zijn voor en door cliënten.

- Shosha Melkman

Colofon, contact

RIMPELINGEN : Cliënten communiceren voor cliënten
Nieuwsbrief van de Cliëntenraad van de Thuisbegeleiding van Amstelring

Samenstelling:

Leden van de Cliëntenraad

- Kay Bajetto
- Maya Iskandar (feb 22)
- Paul Osborn
- Dana Poldervaart (feb 22)
- Heleen Slikker
- Bianca Stegeman
- Hilda van den Berg (feb 22)

Ontmoet de leden:

<https://www.amstelring.nl/cliëntenraad-thuisbegeleiding-amstelring>

Fotos/ illustraties:

P1: Druppels Rimpeling (Pixabay, ISO) P2: ISO ; P3: Shutterstock ; P4: Pixabay, P5: El Pais ; P6 Amstelring

Uitgifte:

Afdeling Thuisbegeleiding
Amstelring

Bel: 088 - 97 20 222

thuisbegeleiding@amstelring.nl

redactie:

thuisbegeleiding@amstelring.nl

(Subject: Redactie)

<https://www.amstelring.nl/thuisbegeleiding>

Verspreiding:

Papier en digitaal door de afdeling (post, email PDF, MailChimp), thuisbegeleiders

Werkgebied TB Amstelring:

Aalsmeer, Amstelveen, Beverwijk*, Bloemendaal*, De Kwakel, Kudelstaart, Haarlem*, Haarlemmermeer, Heemskerk*, Heemstede*, Ouder-Amstel, Uithoorn, Velsen*, Zandvoort* (* = "in deze gemeente alleen begeleiding via de Jeugdwet")

